

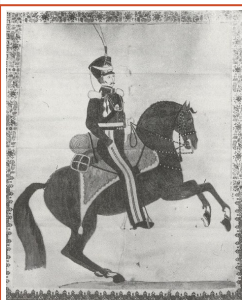
Renhårig rallar fra Ringeby

Min (red) oldefar, Mathias Christensen Bruvold, ble født i 1876 og døde i 1962.
Hvordan var livet hans?

Nasjonalbibliotek legger ut mange «skatter»

Jeg var så heldig å finne et intervju fra 1961 i en Opplandsavis som ga meg masse informasjon om hva han jobbet med, hvor han jobbet, når han bygde hus o.s.v.

Du kan lese intervjuet på side 6.

Militærtjeneste i 1821

Denne artige historien finner du på side 13

SLEKTSFORSKERDAGEN

Dato: Lørdag 22. oktober 2022

Sted: Møteplassen i Elverum

Mer informasjon inne i bladet.

NYBEGYNNER KURS

Foto: ukjent/privat arkiv

Det passer også for deg som allerede har kommet i gang med slektsforskning, og ønsker ny inspirasjon og hjelp til det du holder på med. Kurset er åpent for alle, uavhengig av alder, erfaring og datakunnskaper.

Mer informasjon på side 3

I spalten EN HEDMARKING

Kan du denne gangen lese om
Forfatter Sven Moren

Foto: Haakon Garaasen/
Anno Trysil Engerdal museum

INNHold

Innhold/ Redaktør	2
Nybegynnerkurs	3
Militærtjeneste i 1821	3
Fredede bygg i Hedmark Vest-Nor Gård	4
Renhårig rallar fra Ringeby	6
Møtekalender/Aktiviteter	8
En hedmarking - Sven Moren	10
Gravminner—vi trenger din hjelp	12
Bilboka 1930 for Hedmark	12
Skogfinskdag på Trysil Bygdetun	13
Informasjon fra laget	14
Kontaktinformasjon	15

Jeg vil gjerne høre fra deg

Har du en slektshistorie, et familiebilde eller en gjenstand du har lyst til å dele med oss. (det må ikke være fra Hedmark)
Eller har du en kommentar eller andre ideer til bladet?

Send en epost til vår [redaktør](mailto:red@he.slektogdata.no).

REDAKTØR

**Redaktør for
SlektsNytt
Kari Bruvold**

red@he.slektogdata.no

Da har vi kommet til årets første høstmåned og vi slektsforskere kommer ut av dvale :)

Nasjonalbiblioteket (NB) er et mekka for oss som leter slekt og som ønsker litt mer historie rundt personene vi leter etter.

For en tid tilbake fant jeg et intervju med min oldefar og ut ifra det intervjuet fant jeg bl.a. ut mange av de stedene han hadde jobbet. Jeg ønsker å dele dette intervjuet som et eksempel på hva man kan finne på NB.

Ett annet innlegg jeg har delt med dere fra samme sted (NB) er et innlegg som forteller litt om militærtjenesten i 1821.

Lokalgruppene våre starter opp igjen nå i september.

Vi skal holde kurs som passer for både nybegynnere og som oppfriskning for oss som kanskje ikke sitter med slektsforskning daglig og som glemmer litt hvor man kan finne hva.

Slektsforskerdagen vil vi også arrangere i høst.

Du finner mer informasjon om alt dette både her i bladet og på våre hjemmesider.

Ha en fin slekthøst!

Red.

Foto: Margrethe Svendsen / Nasjonalbiblioteket.

Nybegynnerkurs i slektsforskning

Torsdag 22. september, 29. september og 6. oktober.

Kl 18.00–21.00

Grindalsvegen 14 i Elverum

Slekt og Data Hedmark arrangerer nybegynnerkurs i slektsforskning. Det passer også for deg som allerede har kommet i gang med slektsforskning, og ønsker ny inspirasjon og hjelp til det du holder på med. Kurset er åpent for alle, uavhengig av alder, erfaring og datakunnskaper.

Kurset går over tre kvelder i Grindalsvegen 14, Elverum.

Temaer blir blant annet gamle navneskikker og oppkallingsregler, ulike kilder og kildekritikk, organisering av slektsmaterialet, Gravminner, Nasjonalbiblioteket (bygdebøker, aviser m.m.), Digitalarkivet (folketellinger, kirkebøker m.m.), FamilySearch, kilder til bilder, opphavsrett og personvern.

Kursavgift er kr 300,- for medlemmer av Slekt og Data og kr 700,- for ikke-medlemmer.

For informasjon og påmelding, ta kontakt med Marit Bue på e-post vara1@he.slektogdata.no eller tlf. 938 65 224

Militærtjeneste i 1821

Det er utrolig hva man kan finne av historier i materiale som ligger på Nasjonalbiblioteket.

I Vang boka kom jeg over en historie fra begynnelsen av 1800-tallet jeg har lyst til å dele med dere.

Bilde: Stabsoffiser i kavaleriet med uniform fra 1818. Malt på treplate, Hedmarksmuseet, Hamar. Forestiller trolig oberstløytnant Hans Ernst Sparre, sjef for Oplandske ridende jegerkorps 1818-1820

«Mikkel ble, på høsten 1821, utkalt til militærtjeneste som ridende jeger ved «den Stangeske Escadron under Oplandske ridende Jægercorps». Tjenestetida var sju år. Det var mulig å kjøpe seg fri fra militærtjenesten dersom noen kunne være stedfortreder.

Mikkel benyttet seg av dette ved å få Halvor fra Stange til å avtjene verneplikten for seg. Halvor hadde allerede avtjent sin verneplikt, og ved å betale han 20 spd. innen 9.3.1822 og 100 spd. innen neste vår, var han villig til å avtjene verneplikten for Mikkel. Av naturalier skulle han straks få levert 90 kg rug og 85 kg bygg. Til påske skulle han få klær som til en tjenestegutt. Utkalt i tjeneste skulle Mikkel holde ham med kost. På utmarsj skulle Mikkel holde han med en god matkiste. Dersom tjenestetida ble lenger enn sju år, skulle Mikkel betale Halvor 20 spesidaler hvert år.»

Fredete byggverk i Hedmark

VEST-NOR GÅRD

Byggeår: 1800-tallet—4. kvartal

Fredet: 22.01.2018

Langs Glommas bredd ved riksvei 2 på Brandval ligger gården Vest-Nor. Gårdstunet er bevart, og gir et godt bilde på hvordan gårdsdriften og gårdslivet ved forrige århundreskifte var. Navnet kommer av at gården ligger ved «noret», det vil si et smalt vannfar eller et sund.

Vi vet at det har blitt drevet gårdsbruk på stedet siden middelalderen. Vest-Nor var opprinnelig en del av et større gårdsanlegg, som ble delt opp flere ganger i løpet av århundrene.

Likevel var Vest-Nor regnet som en større gård mot slutten av 1800-tallet og begynnelsen av 1900-tallet. Det nåværende bygningene på gården ble oppført i dette tidsrommet, og tunet har samme utforming som tidlig på 1900-tallet.

- Gården Vest-Nor gir et godt bilde på en periode som er preget av omlegging fra rent manuelt arbeid til en mer mekanisert og effektiv drift, skriver Riksantikvaren i en pressemelding.

Eget likhus

Her gikk Kongevegen over tunet i sin tid, og her la de sine døde i et eget likhus, som fortsatt står.

Fra kjøkkenvinduet kan man se bort på likhuset. Ett hvitt lite firkantet hus som er isolert med teglstein, trolig for å bevare en ganske kjølig temperatur. Dette var før vi overlot stell av døde til helsevesenet, og døden var en naturlig del av hverdagen for folk flest.

Gårdsbygningene og tunet

Tunet på Vest-Nor er et typisk gårdstun på en fullgård i dette distriktet slik mange av dem sto omkring omkring 1870-1930. Betegnelsen fullgård viser til en (eldre) skattelegging av eiendommen, beregnet ut fra de verdiene som gården kunne produsere.

Bonden på en fullgård, fullbonden, var selvhjulpen og satt økonomisk trygt og hadde full arbeidsstyrke på gården, i år 1900 hele 14 personer. Gårdstunet har i dag tre uthusbygninger, men disse er sammenbygd av flere hus og har hatt mange funksjoner.

Stallåven er sammenbygd med fjøset og sammen huser bygningen både stall, høylåve og vognskjul, garasje/verksted, vedskålen, bryggerhus og fjøs.

I tillegg til grisehuset og utedoen bygd inntil slik at de framstår nærmest som tilbygg. På tunet står også et tømret stabbur i 2 1/2 etasje bygget i 18440, en kjeller og rullebod, og en drengestue som skal være oppført i 1915. Rett utenfor tunet står sommerfjøset.

Hage og prydhage

Et stakittgjerde omgir våningshuset og hagen. Hagen består av en frukthage med delvis bevarte frukttrær og en prydhage som på tross av mangelfull skjøtsel de siste 40 årene, fremdeles har bevart hageelement som blant annet trær, busker og flaggstang. Det er også funnet spor etter eldre stauder i prydhagen.

Fjøs og uthus er uendret.

Foto : Kari Gjerstadberget/
Glomdalen

Foto: Bård Langvandslien, Riksantikvaren

Livet på 1900-tallet

Gårder på størrelse med Vest-Nor var vanligvis eid av den øvre middelklassen. Likevel viser bygningene på gården tydelig at livet kunne være både tøft og skjørt. I et tilbygg til hovedhuset finner vi et rom med mange vinduer og egen utgang.

Dette rommet skal være bygd og innredet som sykerom for personer som var rammet av tuberkulose, en sykdom som ble forsøkt kurert med mye lys og luft. Utgangsdøra i rommet er ganske bred og gjorde det mulig å frakte bårer eller kister fra rommet til likhuset som ligger litt lenger øst i tunet.

Fortsatt åpent

Selv om Vest-Nor nå er fredet, er gården ikke «stengt» for bruk. Tanker er at Vest-Nor skal kunne bli et tun hvor historien kan vises fram og formidles.

Blant annet har Brandval husflidslag brukt våningshuset. Og det har blitt holdt julemesse på gården.

Formålet med fredningen

Formålet med fredningen var å bevare det komplette gårdstunet på gården slik det sto under og rett etter «det store hamskiftet» som fant sted i landbruket i tiårene omkring år 1900.

Tunet og de ulike bygningene skal bevares slik at de opprinnelige funksjonene de hadde kan forstås både hver for seg og i forhold til hverandre.

Omfanget av fredningen

Våningshus, likhus, stabbur, kjeller- og rullebu, drengestue, fjøs med bryggerhus, grisehus, utedo, låve, stall-låve, og sommerfjøs er fredet.

For de fleste bygningene dreier det seg om fredning av eksteriøret. For hovedhusets 1. etasje og gårdens likhus omfatter fredningen også interiøret.

Videre fredes gårdsplass, nytte og prydhage og del av den gamle kongevegen.

-Maleri av tunet på Vest-Nor, trolig omkring 1915. Maleriet henger på gården.
Foto: Tore Lahn, Hedmark fk

Kilder:

Kulturminnesøk
Riksantikvaren
Glåmdalen 02.2018
Byggmesteren 02.2018

Som slektsforsker er jeg på stadig jakt etter mer informasjon om mine forfedre og bruk av Nasjonalbiblioteket har blitt et av de internettsidene jeg er oftest innom. Her kommer det stadig opp nye ting, som f.eks dette intervjuet av min oldefar jeg fant for en tid tilbake. Et lite intervju som har gitt meg så mange opplysninger.

Kari Bruvold

Renhårig rallar fra Ringebru

Mathias Christensen Bruvold (1876-1962)

Hentet fra Oppland Arbeiderblad 1961

Snus, sier den gamle rallaren Mathias Bruvold på Grua, som mandag fyller 85 år, - det har jeg brukt siden jeg var sytten, og det bruker jeg ennå. Og bortsett fra litt mat og litt kaffe som vi alle må ha, så lever jeg nå nærmest på snus og gamle minner.

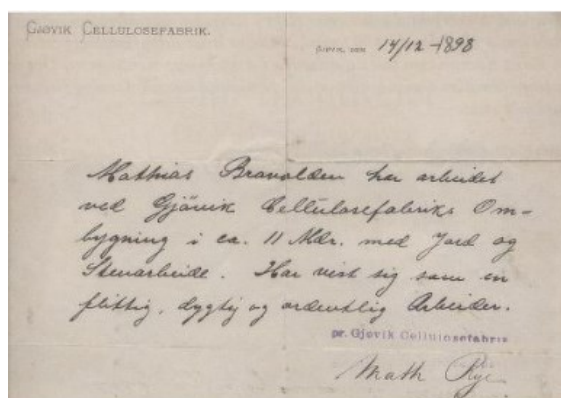
Jo, og minner har Mathias Bruvold nok av—minner fra heidundrande rallardager på vei- og jernbaneanlegg, i gruver og vanntunneler. Og han minnes med smil og snus om lepper...

Jeg er barnefødt i Ringebru i Gudbrandsdalen, på en husmannsplass under en av Vestadgårdene. Jeg måtte gå med i garden fra jeg var konfirmert. I 16-17 års alderen begynte jeg å «knoge» som gardsgutt på Bjørge. Hadde en årslønn på 20 kroner, pluss en dress, et par sko, strømper og votter. Maten var graut, poteter og sur sild. Når jeg ville på fest måtte jeg tigge husbonden om et forskudd på 25-50 øre. Jeg misunte de som arbeidet på Dovre-anlegget. De hadde penger nok. Det var mange svenske rallare med, likeså trøndere. En gang sloss de i samfari i to dager. Men så var de like gode busser etterpå.

Drømmen var å bli rallar

Jeg drømte om å bli rallar og tjene penger, og en dag gikk jeg og spurte en av anleggs basene om han ikke trengte en kar til. Jo, det gjorde han nok, men han mente jeg var for ung, og arbeidet var altfor tungt for meg. Nå, jeg var jo bare sytten år og måtte finne meg i å høre at jeg ikke dugde. Men gardsknogen var jeg lei, og

så dro jeg til Lillehammer, der jeg fikk arbeide på Mesna Bruk. Da fikk jeg to kroner dagen. Seinere kom jeg på et bygg og tjente to og ei halv krone. Men siden dro jeg til Gjøvik og fikk arbeid i Toten Cellulose anlegg. Og på Gjøvik traff jeg ei jente fra Mengshol—Agnethe, og henne giftet jeg meg med.

Arbeidsattesten til Mathias fra Gjøvik Cellulosefabrikk

En vinter mens vi bodde på Gjøvik, arbeidet jeg på anlegget på Raufoss. En annen vinter var jeg på vegarbeide i Trysil, men så begynte jeg på Valdresbane-anlegget, der jeg arbeidet et par år ved Skrukli og Hov. Etterpå, i 1902, dro jeg med hele familien hit til Grua, hvor jeg arbeidet i fem og et halvt år i Christiania Brugseierforenings vanntunnel gjennom Nordmarka. Andre året jeg arbeidet der bygde jeg meg dette huset hvor Agnethe og jeg ennå bor, og hvor vi har fostret ti barn.

Etter årene i vanntunnelen hvor jeg mye av tida var tunnelbas, tok jeg arbeide i sinkgruvene her på Grua.

Frimerke utgitt 09.09.1999 i serien «
Norge 2000—bilder fra hverdagen»

Mathias Bruvold t.h som rallar på Valdresbanene. Svogeren
Edvart Opøien til høyre.

De ble da drevet av et tysk kompani og vi arbeidet tre skift. Jeg var to år i gruvene ved Nysetra, men så stoppet arbeidet opp og høsten 1912 dra jeg til Rjukan, der jeg ble til neste vår. Hele tiden i tunnel da også. Vi var ni mann i brakkelaget og vi hadde kokke som lagde god mat. Men om våren gikk ferden til Numedal—til Trallerud Sølvverk, tilhørende sølvverket på Kongsberg. Vi var en 400 meter inne i fjellet, men sølv fant vi ikke og fortjenesten var så som så.—Både jeg og kameratene angret litt på at vi ikke hadde dradd til Sør-Varanger-gruvene, dit vi kunne fått fri reise og garantert god fortjeneste etter at vi var ferdige på Rjukan. Men nå fikk jeg arbeid i vannverkstunnelen fra Maridalsvannet. Og i tre og et halvt år holdt jeg på her, til vi kom ut i dagen ved Sanatoriet ved Grefsen. Men da var det slutt, og dette var i 1922-23, så ny knog var det ikke mulig å tenke på å få.

Tomme never og tomme gryter

Over alt var det tomme never og tomme gryter. Jeg rasket sammen forskjellig i en handelskoffert og begynte å gå kramkar. En tre års tid i de verste kriseåra holdt jeg på med det. Men nesten alle var like fattige, så det var lite jeg fikk solgt. Og der hvor det var penger nok, der møtte jeg nesten bare stengte dører og sinte kjerringer. Jeg husker særskilt en gang ute i Ringerike, - jeg kom inn på en storgard, og frua, som ikke torde å jage meg, spurte om jeg hadde fingerbøller. Hun trodde nok ikke jeg hadde det, men jeg hadde, og kostet 15 øre.

«15 øre, det er alt for dyrt» sa hun.

«-Syns du det er for dyrt, så skal du jammen få den», sa jeg, smekket koffertlokket på igjen og gikk. Jeg prøvde og test å unngå storgardene, i alle fall sjølfolka. Seinere slapp jeg å gå mer med kofferten, for nå fikk jeg arbeide som ekstramann ved jernbanene—først på Østfoldbanene, så etterpå ved Gjøvikbanene, og her arbeidet jeg til jeg var 73 år gammel.

«- Var du ute i noen skarpe arbeidskonflikter?»

«- Bare en eneste gang ved Jaren, men den ble hverken skarp eller langvarig. Organisert ble jeg alt den gangen jeg arbeidet på Valdresbanene og i den politiske arbeiderbevegelsen var jeg med tidlig. I Grua Arbeiderforening, som ble stiftet av Iver Skjellum, var jeg med fra början. En periode var jeg også med i Lunner Herredsstyre—visstnok som herredsstyrets eneste skreppekremmer, så vidt jeg husker så var det i 1922-25.

Jo, Mathias Bruvold har vært med på litt av hvert i sitt 85-årige liv. Også ennå har han ikke—sjøl om han sjøl sier at han bare lever på snus og gamle minner—lagt helt opp. For sin alder er både han og Agnethe (hun fylte 85 for et par måneder siden) friske og kjekke. De bor, som nærmeste naboer til ordfører Schiong, alene på Stenset, hjemmet som de bygde seg for snart 60 år siden.

«- Stenset fikk det hete fordi tomte var ei eneste stor steinrøys», Sier Mathias.

Jo, steinrik var han den tiden—rik på stein. Og det er han ennå, - steinrik på minner og smil og godt humør.

Mathias og Agnethe Bruvold
med barna Magna og Reidar

MØTEKALENDER

TRYSIL

Trysil Folkebibliotek kl 11:00

07. september
05. oktober
02. november
07. desember

STANGE

Løten Folkebibliotek kl 18:00

22. september
20. oktober
17. november

RINGSAKER

Garveriet, Storgata 119, Kl 18:00
(Ringsaker historielags lokaler)

21. september
19. oktober
16. november

SOLØR

Fortiden ingen aktivitet

MEDLEMSMØTER

For mer informasjon
se vår hjemmeside

SLEKTSBOKGRUPPA

Grindalsvegen 14, Elverum kl 18:00

07. september
05. oktober
02. november
07. desember

**EVENTUELLE ENDRINGER OG ANNEN INFORMASJON
OM MØTENE VÅRE FINNER DU PÅ VÅR
[HJEMMESIDEN](#)**

KURS

Vi vil til høsten holde ett nybegynnerkurs.

Kurset går over 3 kvelder:

22. september, 29. september og 6. oktober.

For eventuelle oppdatering for kurset, gå inn på vår [hjemmeside](#)

SLEKTFORSKERDAGEN

LØRDAG 22. OKTOBER 2022

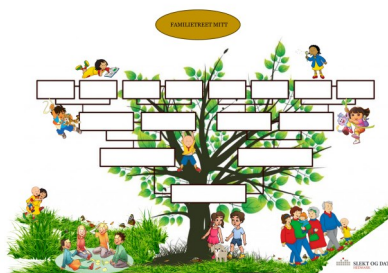
KL 10:00

på Møteplassen i Elverum

Slektsforskning har ingen aldersgrense.

Det er alltid moro og finne ut mer om mormor og bestefar eller andre i familien.

Vil du lære å lage et slektstre?

Ta med deg en venn, foreldre, besteforeldre, oldeforeldre,
eller andre slektninger, så hjelper vi deg i gang.

Vi har et stort kart på veggen der du kan markere hvor du og familien din kommer fra.

Dette vil bli gøy!

Stein Enger vil komme å holde foredrag om «husmenn»

Vi kommer til å vise deg hvordan du kan finne dine aner.

Mer informasjon vil komme på vår hjemmeside, så følg med.

EN HEDMARKING

SVEN MOREN

Født 24. oktober 1871 i Trysil

Død 14. desember 1938 i Trysil

Slekt og familie

Sven Moren var sønn av gårdbruker John Svensen Moren og Hanna Halvorsdatter Buflod.

Han ble i 1907 gift med Gudrid Breie fra Ål i Hallingdal og sammen fikk de fem barn: dikteren *Halldis Moren Vesaas*, *Jon*, som overtok gården etter foreldrene, kunstmaleren *Torleiv Moren*, folkehøyskolebestyrer, forfatter og litteraturkritikker *Sigmund Moren*, og Sigmund sin tvillingbror *Gudmund* som døde bare 14 år gammel.

Skolegang og læreryrke

Sven Moren var født på gården Mora i Trysil, og bodde der mesteparten av livet.

I 1889 begynte han på ungdoms- og mellomskolen i Elverum. Her hadde han lærere som bl.a. Olav Andreas Eftestøl, Olav Schulstad og Lars Eskeland.

Vinteren 1891/92 gikk han på Torpeskolen, startet av Eivind Torp. Da den i 1892 ble en privat skole fortsatte han der, men han tok ikke lærereksamen. Istedenfor ble han vikar for en av lærerne der, og så fulgte en vinter som vikar på folkeskolen i Sør-Fron. Med det tok lærerkarrieren slutt, og han reiste hjem til Trysil og ble gårdbruker.

Gårdbruker og skogeier

Han overtok gården av foreldrene i 1909. Mora (gnr 56.2) var en stor gård i bygda, med en betydelig skogeiendom. Fra gammelt av var det både kvern og sag i Hudselbekken ved gården, og både faren, Sven Moren og deretter sønnen Jon drev disse selv. Moren elektrifiserte både sagbruket og kverna rundt 1925, og

rubinene gav i tillegg strøm til en del av grenda rundt gården Mora. Gudrid Moren overlot gården til sønnen Jon i 1939, året etter at Sven gikk bort.

Dikteren

Moren drømte om å bli spillemann, men en ulykke i ungdommen gjorde at han måtte legge bort fela for godt, og senere ble språket og ordet hans instrument.

Han begynte å skrive allerede i skoleårene, og fikk ros og støtte fra lærerne. De første tekstene kom på bokmål, men han ble oppmuntret til å skrive nynorsk, og gikk etter hvert over til det.

Litteraturhistorisk hører Sven Moren hjemme blant folkelivsskildrerne og bondelivsskildrerne som begynte å gjøre seg gjeldende mot slutten av 1800-tallet. .

T.v. forfatter Hans Seland t.h. forfatter Sven Moren
Foto: Otto W.F. Mejlænder/Anno Trysil Engerdal museum

I 1909 fikk Moren et reisestipend som brakte han til Danmark og Tyskland. Året etter reiste han og kona til Frankrike og Italia og ble kjent med flere norske kunstnere som bodde her.

Venner og forfatterkolleger: Moren, Johan Falkberget og Oskar Braaten
Foto: Dagfinn Grønset

Høsten samme året gav han ut en samling skildringer fra skogene, *Aust or markom*, om jaktliv, arbeidsliv og folkeliv i skogsbygda, og en barnebok, *Den store tømmerdrifta*. En annen barnebok kom også senere. Det er egne barneminner Moren skriver om i disse bøkene.

Moren hadde nå vunnet seg et navn som forfatter, og da Norsk bokmannslag ble stiftet i 1910, begynte han å skrive for dem, og 1913-1916 var han formann. Etter en strid mellom Norsk bokmannslag og Den norske forfatter-forening valgte regjeringa ut tre menn

fra Norsk bokmannslag til å være med i Det litterære råd i Forfatterforeninga. En av dem var Moren, og han satt der fra 1915 til 1928. Bokmannslaget tok senere initiativ til å tildele Moren dikterlønn, og i 1936 overtok han dikterlønnen etter Olav Aukrust. Han var også leder for Noregs ungdomslag i to forskjellige perioder.

Hjembygda

Moren var også engasjert i hjembygda. Han var med på å etablere både Trysil Bygdetun og Trysil Folkebibliotek.

Sven Jonson Moren døde på Hedmark Fylkessykehus 14. desember 1938 av *Hernia Femoral Incarcerat* (inneklemt lårbensbrokk).

Det ble i 1951 reist en statue av han i hjembygda, der pengene var gitt av sambygdingene og ungdom fra hele landet.

Statuen av Sven Moren står utenfor rådhuset i Trysil.

Kilder:

wikipedia.org

lokalhistoriewiki.no

Boka: Dikterne fra Trysil: en kort presentasjon, Prosjekt Kvilsten 1996

Klokkerbok nr 12/Døde og begravede (1938) Trysil prestekontor

SKOGFINSK DAG PÅ TRYSIL BYGDETUN

Slekt og Data Trysil var så heldige å bli spurt om vi ville stille med stand når Trysil Finnskog, den 13. august, skulle feire 350 års jubileum for den første skogfinske bosettingen i Trysil.

Det ble en strålende dag da værgudene virkelig var med oss, og det var masse hyggelige folk som kom innom oss. Noen bare for å slå av en prat, andre fordi det var en «oldefar, tippoldefar eller andre aner de lurte på hvor de skulle lete for å finne.

Det ble servert Motti & Flesk på ekte finsk vis, og for de som syns det var litt «skummelt» var det både pølser og vafler å få kjøpt.

Det sto selvfølgelig både foredrag og musikk på agendaen, og en spennende eventyrstund for barna var også lagt inn i programmet.

Vi storkoste oss og stiller gjerne opp på neste arrangement også!

Takk til alle som stakk innom vår stand!

GRAVMINNER — vi trenger din hjelp

I løpet av 2022 har det blitt økt aktivitet med fotografering av gravminner i tidligere Hedmark fylke. Flere har ønsket å fotografere gravplassene og mange sender inn enkelt bilder for å oppdatere informasjon i Gravminner.

Tusen takk for alle bidrag, dere gjør alle en super jobb!

Det jobbes også aktivt med å innhente gravregistrene for å oppdatere gravplassene. Flere av våre gravplasser i tidligere Hedmark fylke er nå oppdaterte og flere blir det i tiden framover.

Denne dugnaden som så mange bidrar med, kommer til stor glede for de som søker i Gravminner for å finne fødsels- og dødsdatoen til sine forfedre og stedet hvor de er gravlagt.

Har du lyst til å bidra som fotograf eller å koble bildene i Gravminner? Ta kontakt med oss så hjelper vi deg i gang.

[Gravminneleder i Hedmark](#), Heidi Ringsrød

BILBOKA 1930

Artikkelen er første gang publisert av SLEKT1

Bilboka for 1930 transkriberes—alle bileiere i Hedmark er nå søkbare.

Totalt 2328 biler var registrert med D-nummer, altså Hedmark-skilte, i 1930. Nå kan du søke opp biler og eiere på siden til Slegt1

Fire år tidligere var antallet biler nær 30 prosent lavere en fem år senere, i 1935 var antallet 28% høyere. Selv om det var et begrenset antall mennesker som eide bil, økte imidlertid antallet bileiere i førkrigstiden ganske raskt.

[Søk i Bilboka fra 1930](#)

I bilboken fra 1930 kan du søke opp:

- Eierens navn og eventuelle tittel/yrke
- Bosted
- Bilens merke og hva den ble brukt til
- Bilens registreringsnummer

[Søk i alle transkriberte bilbøker på Slegt1](#)
(kun for abonnenter)

Om litt vil de også følge opp med å publisere biler og deres eiere i Oppland 1930

INFORMASJON FRA LAGET

Hvor finner jeg brukernavn og passord.

Har du glemt hva ditt brukernavn og passord er?

Klikk på Logg inn så kan du selv lage nytt pass ord. Husk at ditt brukernavn er ditt mobilnummer!

Du finner mer info på innloggingssiden.

Adresse-endring.

Får du ikke medlemsbladet Slegt og Data selv om medlemskapet er i orden?

Kanskje du har flyttet? For å endre postadresse logger du deg på med brukernavn og passord på forsiden til Slegt og Data og klikk så på Min side og gjør de endringer som trengs.

E-postmelding

Vi sender e-post med varsel om møter, kurs og andre aktivitetstilbud til medlemmene.

Til dette trenger vi e-postadressen din. Har du har endret din e-post adresse så gå til «Min side» som beskrevet over og oppdater den der. .

All fakturering blir også sendt via e-post så det er viktig å ha din riktige epostadresse!

Nettsiden vår

Har du vært inne på nettsiden vår?

Der ligger det mye informasjon! <https://slektogdata.no/he>

På førstesiden blir det lagt ut nyheter, du finner aktiviteter, alle utgaver av SlektsNytt (krever innlogging), informasjon om prosjekter og mye annet.

Tipper du?

Hvordan kan jeg bli grasrotgiver?

Du må være kunde hos Norsk Tipping for å bli grasrotgiver. Du kan tilknytte deg en grasrotmottaker hos en av våre kommisjonærer eller logge deg inn på nettsiden vår.

Hva er grasrotandelen?

Grasrotandelen er en ordning som gjør det mulig for spillere hos Norsk Tipping å gi 5 prosent av spill innsatsen direkte til et lag eller en forening.

Som grasrotgiver gir jeg 5%, hva menes med dette?

Du kan velge hvilket lag eller forening som får 5 prosent* av din spillerinnsats, det vil si dersom du spiller Lotto for 100 kroner, går 5 kroner til din grasrot-mottaker. Les mer her: <https://www.norsk-tipping.no/grasrotandelen>

STØTT OSS MED DIN GRASROTANDEL!

Grasrotandelen gir deg som spiller hos Norsk Tipping mulighet til å bestemme hvem som skal motta noe av overskuddet til Norsk Tipping. Hver gang du spiller går inntil 7 prosent av din spillinnsats til den grasrotmottakeren du velger – uten at det går utover din innsats, premie eller vinnerjanse. Vi oppfordrer deg til å støtte oss i SLEKT OG DATA HEDMARK.

Bli Grasrotgiver i dag! Du kan bli grasrotgiver i alle Norsk Tippings kanaler eller ved å sende SMS «Grasrotandelen 998268605» til 60000

STYRET 2021-2022

Heidi Ringsrød
Leder
leder@he.slektogdata.no

Kari Bruvold
Sekretær
sekretar@he.slektogdata.no

Knut Martinsen
Kasserer

Svein Erik Langseth
Styremedlem

Marianne Kristiansen
Styremedlem

Marit Bue
Varamedlem

Mads Rongen Jensen
Varamedlem

Bjørg-Karin Ringen
Varamedlem

LOKALE GRUPPER I SLEKT OG DATA HEDMARK

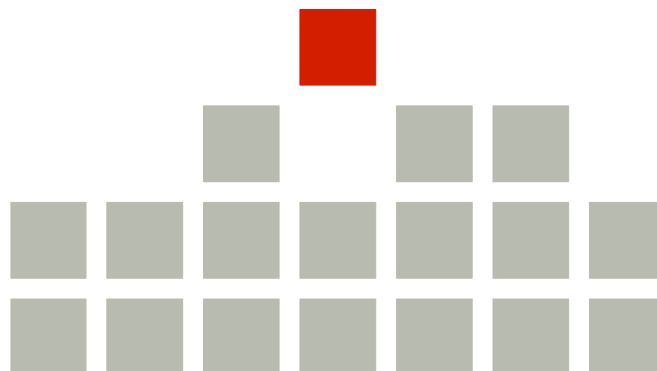
Trysil
Stange

trysil@he.slektogdata.no
stange@he.slektogdata.no

Ringsaker
Solør

ringsaker@he.slektogdata.no
solor@he.slektogdata.no

Organisasjonsnr : 998 268 605

Vi gjør slektsforskning enklere

Lagt inn av Kari Bruvold

*Mine oldeforeldre Gunda Mathilde Hansen (1890-1981) og Thor Thorvaldsen (1884-1969)
Her fotografert med barna på Gundas 50 års dag, september 1940.*

*Foran f.v. Inger , Else, Thor, Gunda, Dagny og Gunvor
Bak f.v. Erling, Johan, Helge, Kåre, Bjarne og Thorbjørn.*

Fotograf ukjent./ privat eie

Send gjerne inn et bilde jeg kan publisere her på baksiden av bladet .

Sendes til red@he.slektogdata.no